

Jan Kaczmarek, Chwile czekania

By nie poddać się chwilom zwątpienia,
aby w stronę rozpaczyny nie skręcić,
by nie umrzeć z rozgoryczenia
trzeba wierzyć tej oto sentencji:
Najpiękniejsze jest to, co przed nami,
co nam przyjdzie dopiero przeżyć,
co się zjawi z nowymi wiosnami,
by nam życie cudownie odświeżyć.
To co było i jest, bardzo boli,
targa nerwy i wzrusza sumienie,
więc - by zdrowie psychiczne uchronić -
najpiękniejsze trzeba mieć w rezerwie.
Najpiękniejsze dopiero nadejdzie -
może rok, może dwa, może dziesięć -
tak się trzeba pocieszać mizernie,
gdy bez przerwy przedwiosnie lub jesień !
Najpiękniejsze są dni, które będą,
założenie to nic nie kosztuje,
borykając się z biedą codzienną,
niech się każdy, jak umie, oszukuje.
I tej racji nie wolno nikomu
kwestionować, negować, przesłaniać.
Najpiękniejsze jest to, co przed nami,
najtrudniejsze są chwile czekania...